

GS 938

Kort utdrag

af

Ostindiska Journalen,

som fördes under resan

med

Skeppet,

Prins Carl,

och

Capitainen,

Herr Johan Rundsten

Åren 1763 och 64.

Övers. försett af

Jonas Greggelund,

som

hvar sin resa war förhård för Matros,
med ombrörde Skepp och Capitaine.

Tryckt i Carlscrona år 1791.

2. Det Skepp, som wi segla på, näm-
s Prints Carl Och kallat år efter vår
for-Ålmial: Wi segla med detta från nor-
Sud-poln. Sen gå wi til Öster och
vrr emot sol'n.

4. Från hustrur och vänner man afsked
nu tar, De önska oss lycka, vi lämne dem
qvar, Vi tänkte väl alle hemkomma igen,
Men döden åtskäller både wän och owän.

5. Den tiugondefjerde uti andra mån-
som war Febuari, til Cadix wi kom, Til
ankars på bayen, ströf stänger och rår, Och
sedan wi lossa vårt järn och vårt stål,

6.

6.

7. På trettitre grader Nord Latituds högd,
Wi skildes wid Ständer, som oss hade
fölgt. Wi då salutera med åtta skått swår;
Man drack deras skål med musif, och de
wår.

9. Et ðemfligt ; all den Mannen Han fiek,
Han war Qvartermästare uppå vårt
Skep, Ei mer än sex timmar Han lefde
därpå, ei någö:a af Honom et ord kunde sä.

10. Nästföljande dagen wår Doctor han
dog, Och från Iammerdalen sitt afsted på
tog, Och sedan til HErren Han Siälens
gaf, Så fick Han på Caps bank sin nöd
wid a graf.

11. Den siunde Juli til Java man kom,
Med lyckelig fortgåna wi gå därifrån,
Och sedan uti den Ehenesiske siö, Uppå
otta grader, wår Styrman blef död.

12. Den

Den långa tid, som Han förut legat siut,
Han döden påtänkte, hwar stund och mi-
nut, En hastig blodstörtning til slut han då
fick, Helt nögder ifrån denna werlden Han
gick.

13. En wacker begrafning han därpå straxt
fick, Med fyra Minut-skott, som för honom
gick, Samt där til Mousquette skott treio
två, Han sedan sin grafuti hafwet månd få.

14. Omsider Augusti den nionde dag,
Til Canton wi komme, vårt Skepp gior-
des klart. Wi fyra man misste uppå Bam-
poredd, Två dödde, två rymde på An-
gelska skepp.

15. Wi finge til slut dock spörja de två,
Men då war omöjligt at kunna dem få, från
Ängelska skeppen, som de woro med, De
woro då klara at segla sin wäg.

16 Uppå nya året och i första mån, Den
siuttonde dagen wi seglade från, Chinesiska
faster och stora Qadron, Swarpå wi då
ändtlig til sjös återkom.

17 Med Lyckelig fortkomst wi Jawa fick
se, Då på Febuari den förste man skref,
Til ankars i le för Nordeiland derpå, Den
slette wi kom atfå watten därfrå.

18. Sen

Sen wi på tre dagar of klara had giordt,
Den nionde dennes wi lämna den ort,
Men sedan wi hade sex dagar motwind,
Tils wi på den femtonde sjön fick ta in.

19. Wi seglade sedan i månader två, Och
ständigt såg watten mot himmelen blå,
Och under den tiden då dödde två man,
Swars lif war fullåndat på jordenes plan.

20. Strax efter wi finge swår wåsterlig,
wind, Wi ströke bramstänger, tog bliderån
in, Wi refde storsegel, och ströf under rår,
Tog in flyfwerbomen, så med of nu går.

21. Uti fyra dagar den stormen stod fast,
En grufwelig sögång då kom med en hast,
At Skeppet det slingra, och skakades hårdt,
Så däckat det gaf sig i hwart och et nåt.

22. Men Gud ware prisad för nåde och
hielp, Som Han of bewilat, då nöd of
skull' qwålt, Aprilis den femtonde grund
wi månd få, På banken wid Cap, då wi
lod låt utgå.

23. Siu dagar dcrefter wi kommo i hamn,
Til Cap, och förtögde på bayen wid
Stad'n, Två weckor wi låg och förfriska
hwar dag, Om bord kom Capitain, och
wi seglade af.

24. Den

24 Den siunde Maji wi från Cap afsked
tog, Tre dagar därefter wår Capitain dog,
Som siuk hade varit, sen wi kom i hamn,
Han somnade af i sin Frälsares famn.

25. Den tionde Maji wid påß kläckan
half fem, Om eftermiddagan, så gief Ca-
pitain, Helt nögd och beredder från werl-
dene af, och dermed commando ifrån sig
han gaf.

26. Om dagen derefter Capitainen be-
gröts, Med ceremonie, minut-skott Ho-
nom gafs, Til tal tjugufyra som lossades
af, Och dermed så sattes han ned i sin graf.

27. Si döden är öwis och lifet: den fort,
Når Herren behagar at falla of bort, Ei
hielper då rik-dom, guld eller pragt, Når
döden fått lof at bewisa sin magt.

28. Hans bortgång ur werlden stor
sorg Henne bar, Som saknar sin Man:
andre gråta sin Far, Jag menar Herr
Rundsten, Er lämnade Fru, Som grå-
mes i sorgen med barnen ännu.

29. Den allwise Herren, som styrer alt
wät, Han lindre Des sorg och uplyse siäl,
At tänka på tiden, Hon Honom får se
Når Hennes förlofning of skal en gång se.

30. Wi

30 Wi safne nu wiserlig wår Com-
mendeur, Hos alla bestörtning och sorg
det utgör, Men efter hans bortgång wi
undfick igen, För detta hans Slåg-
ting, Swäger och Wän.

31 Herr Rundsten Hans saknas som wår
Capitain, Herr Selle upfyller thet rum-
met igen, Med muntert commando och
oförsträckt mod, Med Honom wi wåge
som Swinske, wårt blod.

32 Nu Himmelen gifwe wår Herr
Commendeur Med samtelig Herrar som
commando för, All lycka och walgång,
samt hielp af Guds Hand, Båd' här
och sen hemma i Fädernesland.

33. Sanet Lena om styrbord wi läm-
nat nu har, Och Linien den ottonde Juni
antar, Nu wäntas ei mera af of någon
wall, Förrän wi få skåda Eilandet Fial.

34. Den nittonde Julii wi Corvo fick
se Och Eilandet Florens, som ligger där-
we, Ewa man för of dödde, sen wi gief
från Cap, God lycka wi hade med wind
och påßat.

35. Wår stafwade cours alt nordost nu
skal bli, At finna Canalen och Angeland at
si, Den andre augusti påßerade wi, Om
eftermidagen Landsåndan förbi.

36. Med

36. Med hugnad och glädje längs An-
gelska wall'n, Wi seglade lustigt igenom
Canal'n, Den fierde för Dover wi drå-
gade bi, Fick Lotsen om bord, och til
Hordson gick fri.

37. Wi ståda då finge vårt Fädernes-
land, Den tolfte Augusti, som gläder
war man, Och därför Herran lossiunga
nu bör, Som folck öfwer hafwet ledsa-
gar och för.

38. Af hundrade femtio man, som
gick ut, För nio tinglasat har runnit
til slut, Dess själar är' sälla som Herren
antar, At sielfwer bewårda och ha i
förwar.

39. Nu tage wi afsted från Skeppet
Prins Carl, En lofwom och tackom nu
Gud en och hwar, Som låtit alt lyckligt
och wäl för sig gå, Och at wi vårt Fä-
dernesland ståda få.

40. All lycka och wälgång jag önskar
Er all, Som denna här resa med Skep-
pet Prins Carl, Har varit Officerar och
Gemene man, Jag fastar nu pånnan
och går uti land.

